

Abstrakt

V období Protektorátu Čechy a Morava mezi lety 1939 – 1945 řídilo média stejně jako celou státní správu nacistické Německo. Ve prospěch okupační mocnosti fungovala i cenzura tisku, kterou zajišťovalo Ústředí tiskové dozorcí služby v Praze s pobočkami v Brně, Moravské Ostravě, Olomouci a Plzni. V jeho čele stál nejprve Osvald Svoboda, který však byl za svoji odbojovou činnost v srpnu 1939 zatčen a později popraven. Až do konce války pak tento úřad vedl Eduard Parma.

ÚTDS nejen schvalovalo každé číslo periodického tisku před vydáním, ale dávalo také denní pokyny redakcím, kde pracovali kromě novinářů a jejich šéfredaktorů i dva cenzurní úředníci. Nařízení se vztahovala k aktuálním událostem a udávala, jak se o nich má psát, aby vyzněly příznivě pro Německo a jeho spojence. Tato forma cenzury fungovala po celou dobu okupace. Naše práce na čtyřech případových studiích ukazuje, jak ovlivnila tato nařízení výslednou podobu vybraného denního tisku. První z nich se tematicky zaměřuje na předsedu protektorátní vlády Aloise Eliáše, druhá se týká krize na Balkáně na jaře 1941, třetí sleduje události kolem atentátu na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha o rok později a čtvrtá se zabývá nálety Spojenců na Prahu v únoru 1945.